

end en Statsindkomsskattansættelse. Det er nemlig seet i §§ 12, 19 og 20 i Loven af 19de Februar 1861, som jeg allerede har citeret, og jeg seer ikke, hvorfor det er værre at forlange en edelig Tilskikning udenfor Kjøbenhavn end i Kjøbenhavn, ligesom det forekommer mig, at det er meget inconseqvent at forlange den i Kjøbenhavn ligeoverfor en Communalskat, men at opgibe den ligeoverfor en Statskat, som dog efter det ærede Medlems egen Anskuelse er vanskeligere at gennemføre.

S. M. Petersen: Det er temmelig mange Aar siden, at der første Gang her i Salen var Tale om en Indkomsskattelov. Den havde i Begyndelsen ikke saamange Venner; den havde snarere mange Modstandere, men den fik dog efterhaanden flere og flere Venner, det vil rigtignok sige, kun saalænge man ikke var kommen til at staae ved Maalet og skulde have den gennemført, skulde søge Tanken realiseret, thi naar man kom saa vidt og sagde: Her er et Forslag til en Indkomsskattelov; nu er Tiden kommen; nu vil Regjeringen gaae ind derpaa, har det vist sig, at det har været vanskeligt at sætte den igjennem. Det er rigtigt, hvad der er blevet sagt fra flere Sider her i Salen, at enhver ny Skat har Modstandere og vækker Misnøje. Naar jeg nævner Ordet „Misnøje“, kommer jeg herved til at tænke paa det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen); i alt Fald er det en Udtalelse fra hans Side, der har foranlediget mig til at tage Ordet, dog egentlig ikke for at imødegaae ham, da det, han sagde, vistnok er aldeles rigtigt, nemlig, at den Lov, han citerede, blev modtagen med Misforføjelse rundt omkring i Landet; men, hvad han ansøgte i saa Henseende, kan ikke gjøres gjældende med Hensyn til, hvad der foreligger her i Mindretalsforlaget. Det var nemlig en Hartkornsskat, hvorom der da var Tale, og Misforføjelsen vakktes ikke alene derved, men ogsaa ved, at Skatten optrævedes paa en forskjellig Maade. Denne Hartkornsskat gik, om jeg maa udtrykke mig billedligt, ud ad en Bagdør, thi den blev ikke seet af Communens Beboere; den blev betalt paa Amtstuen, hvorimod

Mands Dine i Sognet. Selv om en Mand betalte 1 Rd. af sin Tønde Hartkorn, selv om han Intet eiede og sølgelig betalte Meget paa Amtstuen, paastaaes det endnu den Dag idag af dem, som ikke kunne faae Dinene op for, hvad denne Indkomsskat bethedede, at den Mand ikke har betalt Noget, naar han ikke stod paa Sognets Liste, idet man siger, at Hartkornsskatterne ikke kunne regnes med, da de betales paa Amtstuen. Dette er nu forbi; men, at Misforføjelsen var tilstede, er sandt, saavidt jeg har erfaret. — Hvad det ærede Medlem dernæst sagde om Vilkaarligheden ved Contingentsystemet, er rigtigt. Fordelingen kan ikke blive fuldstændigt retfærdig; man kan ikke veie med en Guldvægt, hverken mellem de enkelte Amter eller fra Amtene ved Fordelingen mellem Sognene; men kunne vi ikke sige det Samme om enhver Skat af den Natur, hvem der end skal paaligne den? Det kan ikke undgaaes, at den bliver vilkaarlig, naar man ikke ligefrem vil nøjes med Selvangivelser og beskattede derefter. Der maa Magt og Tvang til, og naar denne Magt og Tvang fører til Ubilligheder, er det Vilkaarlighed. Det vil efter min Mening følge af begge Systemer, men det kommer da an paa at opdage, hvilken af disse Ubilligheder der vil blive den største. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan forstaae Andet, end at Procentsystemet i og for sig, naar der er Tale om en Statskat, er naturligt og rigtigt. Det har den store Fordeel, at Fordelingen i hvert Fald bliver ligelig over hele Landet som Heelhed betragtet, men det har ogsaa mange Misligheder, og det forekommer mig, at det Apparat, der er kaldet tillive ved Fleertallets Forslag, ikke vil kunne stifte Nytte i Forhold til, hvad det vil koste. Jeg kunde høre mig for, at det var endnu noget dyrere, naar det virkelig blev en Statskat, naar Communerne kunde blive frie, eller naar man i ethvert Fald kun brugte dem til Veiledning, kun hos dem indhente de fornødne Dplysninger, ligesom naar nu et Amtsraad vil have en Betænkning eller Dplysning fra et Sogneforstanderskab. Paa den Maade kunde jeg gjøre mig fortrolig med, at Systemet passede til en Statskat, men paa denne Maade troer jeg rigtignok, at jeg hellere maa slutte mig til det ærede Mindretal, skjøndt